

лію моєю, і сматохса. Ш гла́са вражія, і Ш стб-
 женія грѣшника. Ікш суклониша на ма беззако-
 ніє, і во гнѣвѣ враждовахъ ми. Сѣрдце моє сма-
 теся во мнѣ, і бо́ль смерти нападе на ма:
 страхъ і трепетъ прийде на ма, і покры ма тма.
 И рѣхъ: кто дастъ ми крилъ ікш голубинѣ, і по-
 лещъ, і почю; Се оудалихса бѣгам, і водворихса
 въ пустыни. Чаяхъ Гра спасающаго ма Ш мало-
 дышія і Ш бѣри. Потопи Гди, і раздѣли зыки
 ихъ, ікш видѣхъ беззаконіе і прерѣканіе во градѣ.
 Днѣмъ і нощю ѿбидетъ і по стѣнамъ єгѡ: безза-
 коніе і трѣзъ посрѣдъ єгѡ, і неправда: И не ѿскъ-
 дѣ Ш стбгнъ єгѡ лихва і лѣсть. Икш ѿще бы
 врагъ поносилъ ми, претерпѣлъ быхъ оубш: і ѿще бы
 ненавидалъ ма на ма велерѣчевалъ, оукрылыхса Ш
 негѡ. Ты же человѣче равнодышне, владыко мбй і
 знаемый мбй. Иже кѣниш наслаждался єсі со мноб-
 ю брашенъ: въ домѣ Ежїи ходиходомъ єдиномышлені-
 емъ. Да прийдетъ же смерть на ма: і да снідотъ
 во ѿдѣ жиши: ікш локавство въ жилищаихъ ихъ, по-
 средъ ихъ. Азъ къ Гра воззвахъ, і Гдѣ оуслыша
 ма. Кечеръ і заутра і полдне покѣмъ, і возкѣ-
 щъ, і оуслышитъ гла́са мбй. Избавитъ міремъ
 дышъ мою Ш приближающихся мнѣ: ікш во мнозѣ
 бахъ со мнобю. Оуслышитъ Гра, і смиритъ а сый
 прѣжде вѣкъ: нѣсть во имъ измѣненія, ікш не оу-
 бошася Гра. Простре рѣкъ свою на воздаініе: ѿ-
 скверниша закѣтъ єгѡ. Раздѣлишася Ш гнѣва ли-
 ца єгѡ, і приближишася сердца ихъ: оумакнѣша
 словеса ихъ паче ёлеа, і та сѣть стрѣлы. Возвѣ-
 зи на Гдѣ печаль твою, і той та препитаетъ: не